

Levou zadní 1, učebnice češtiny jako druhého jazyka

Text a ilustrace: META

Levou zadní 1 je unikátní učebnice češtiny jako druhého jazyka určená pro studenty s odlišným mateřským jazykem ve věku 14–18 let. Vznikla v rámci ročního kurzu ČDJ (čeština jako druhý jazyk), kde se studenti s odlišným mateřským jazykem připravovali ke studiu na české střední škole. Je proto vhodná pro individuální i skupinovou výuku studentů s různými mateřskými jazyky. Autorky jsou Lucie Soukupová a Pavlína Vališová.

První díl je určený pro úplně začátečníky a po jejím absolvování studenti dosáhnou úrovně A1–A2. Doplnujícími materiály jsou pracovní sešit, manuál pro učitele, testy a audionahrávka, které najdete na ceskylevouzadni.cz. Učebnici a pracovní sešit lze v METĚ zakoupit.

Obsahem 12 lekcí jsou základní komunikační témata ze života – představování, škola a třída, orientace ve městě, volný čas, jídlo a pití, minulost a slavné osobnosti, plánování a bydlení, u lékaře, ČR a moje země. Zaměřeny jsou na rozvoj všech čtyř řečových dovedností – čtení, psaní, mluvení a poslech a částečně také na výuku českých reálií.

Učebnici vydala META, o. p. s., s podporou The Velux Foundations.

MĚSTA A INTEGRACE

Text: Barbora Chrzová

Foto: Konsorcium

Rostoucí počet cizinců žijících v Česku, který souvisí s potřebami českého pracovního trhu, je pro naši společnost velkým přínosem, příležitostí a zároveň i výzvou. Tato výzva spočívá zejména v oblasti integrace migrantů do společnosti. Jakou roli v oblasti integrace mají hrát města, která přitahují největší množství cizinců, a jak se k ní mají stavět menší obce? Jak by se měli podílet zaměstnavatelé? Jaké formy může mít spolupráce různých aktérů na lokální úrovni?

Těmto a mnoha dalším důležitým otázkám se věnovala konference Města, migrace a integrace: Výzvy, aktéři a inspirace, která se pod záštitou pražského primátora konala 14. května v Kaiserštejnském paláci v Praze. Vysoká účast, záštita primátora i přivítání účastníků starostou Prahy 1 ukázaly, že se jedná o velmi aktuální a žádané téma. Mezi téměř 150 účastníky byli zástupci obcí, ministerstev a dalších úřadů, neziskového sektoru, akademické sféry, migrantských spolků i zaměstnavatelů.

Své zkušenosti přijelo na konferenci sdílet několik hostů ze zahraničí včetně zástupce portugalského Vysokého komisaře pro migraci Vasca Maly, integračních expertů z několika západoevropských měst i představitelů OBSE Kanceláře pro demokratické instituce a lidská práva ODIHR. Mezi českými hosty vystoupil starosta města Kolín, poslanec Vít Rakušan, specialista integrace cizinců na Magistrátu hlavního města Prahy Jan Janoušek či hlavní metodička Integračního centra Praha Anca Covrigová.

Debatu otevřel svým příspěvkem Pablo Coppari, poradce pro migraci a svobodu pohybu v OBSE/ODIHR, který prezentoval nově vydanou publikaci *Průvodce integrací cizinců pro lokální autority*, která má sloužit komunálním politikům pro lepší pochopení jejich role v procesu integrace a pomoci jim vyvinout strategické dokumenty. Zdůraznil přitom, že integrace se vždy odehrává na lokální úrovni a místní autority jsou proto ideálními koordinátory integračních aktivit i ovlivňování národní politiky. Poradce pro integraci z nizozemského Utrechtu

Jan Braat podtrhl, že inkluzivní politika spočívá v opatřeních pro migranty i domácí populaci, která také potřebuje podporu, neboť integrace je vždy vzájemným procesem. Na něj navázal Kai Leptien z Berlína, pro jehož integrační politiku jsou vzájemná spolupráce i interkulturní otevřenost klíčovými principy. Diskuse během workshopů se točily mimo jiné okolo nutnosti tvorby politik založených na faktech, mapování situace a správném vyhodnocování integračních projektů.

Odpolední část konference se zaměřila na roli obcí a zaměstnavatelů v sociální integraci zahraničních pracovníků. Amil Sharifov z německého města Erlangen připomněl, že úspěšná integrace není náhoda, nýbrž vyžaduje propracovanou strategii, musí se stát průřezovým tématem a měla by být spojena s kulturou otevřenosti vůči cizincům. Starosta Kolína Vít Rakušan podtrhl, že je třeba mít státem správně nastavené podmínky, aby cizinci mohli žít v zemi důstojně a měli chuť zapojovat se. Zmínil také důležitost spolupráce se zaměstnavateli pro schopnost města plánovat a předvídat migrační trendy. Jak na základě zkušeností Brno Expat Centra připomněli Jan Kopkáš, firemní odbornice na lidské zdroje Tyler Golden i Birgit Köbl z mnichovské ReDi School, významnou úlohu v propojování zástupců obcí a státní správy a zaměstnavatelů mohou hrát také neziskové organizace. Toto téma bylo diskutováno v rámci jednoho z workshopů. Další workshopy se věnovaly rozporům mezi vládní politikou a potřebami měst a zaměstnavatelů, českému právu ve vztahu k pracovní migraci a krokům následujícím po zmapování situace a potřeb migrantů.

V rámci debat mezi zástupci obcí, státní sféry, neziskového sektoru a zaměstnavatelů vyšlo najevo, že představy o rolích a rozložení odpovědnosti v oblasti integrace se do velké míry liší. Najít společný jazyk a vzájemné pochopení pro možnosti ostatních aktérů či obtíže, kterým čelí, se ukázalo být nesnadné. Navázání spolupráce mezi různými aktéry a sladění jejich přístupu a aktivit je přitom klíčové pro vývoj

a nastavování integračních politik. Z tohoto pohledu byla konference velmi významným příspěvkem do diskuse a měla by být následována dalšími podobnými akcemi, které zprostředkují kontakt všech aktérů.

Konference byla spoluorganizována Konsorciem nevládních organizací pracujících s migranty, Sdružením pro integraci a migraci SIMI, Pražskou kanceláří Nadace Heinrich-Böll-Stiftung a ODIHR.

INTEGRACE PRVNÍ GENERACE VIETNAMCŮ ZÁŽITKOVOU METODOU!

Text a foto: IC Praha

Pražské integrační centrum připravilo pro vietnamskou komunitu další zajímavou akci – komentovanou procházku po historickém centru hlavního města.

Přemýšleli jste někdy o tom, proč prodavač či prodavačka vietnamského původu ve vaší oblíbené večerce stále neovládá češtinu, přestože ho/ji v obchodě vídáte už několik let? Je poměrně běžný případ, že ačkoliv druhá generace Vietnamců žijících v České republice je plně integrovaná, výborně mluví česky, skvěle se učí, zná českou kulturu i historii a má české přátele, u jejich rodičů je tomu přesně naopak. Proč tomu tak je?

